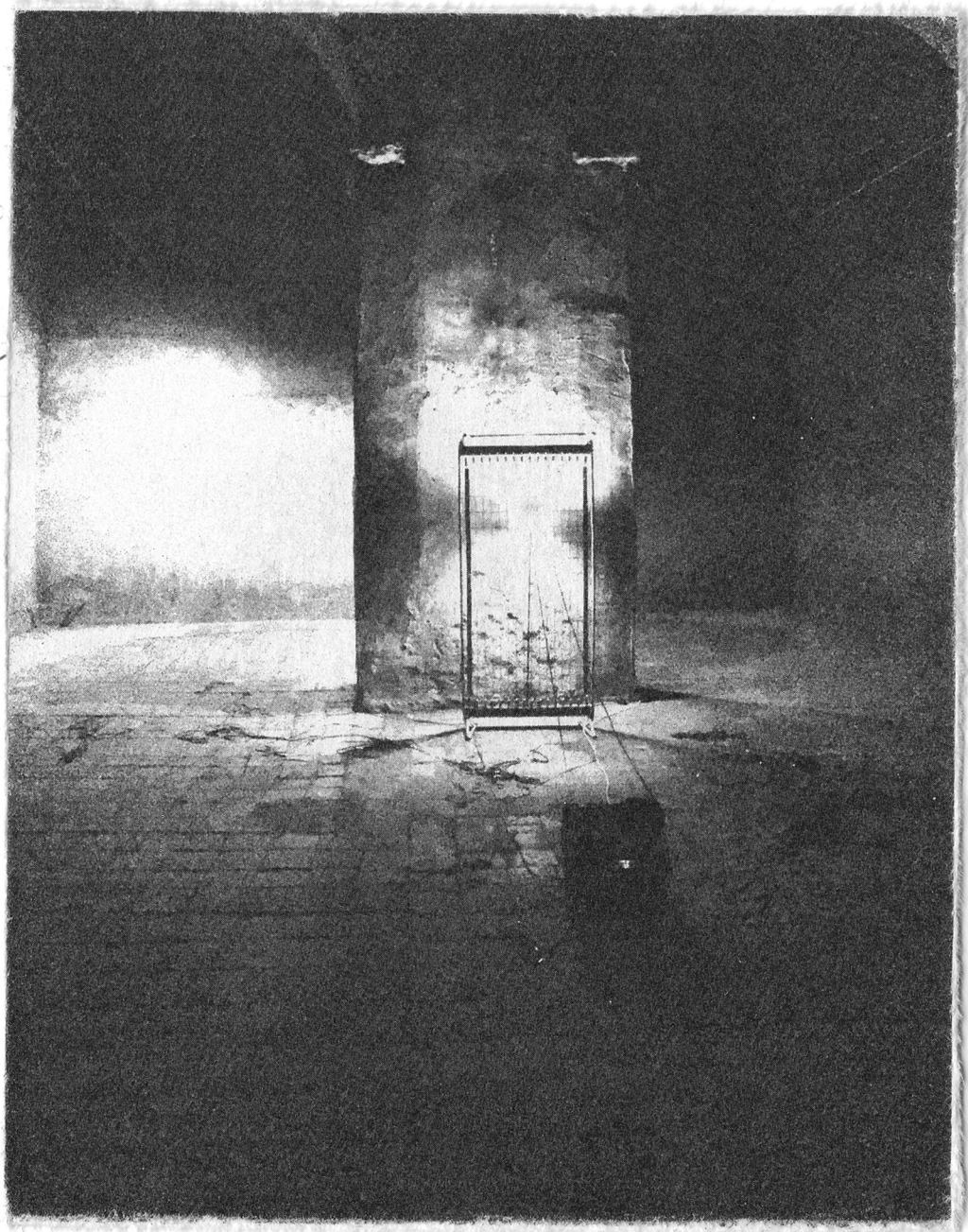

LLUIS
MARTÍNEZ
FENOLLAR

© Leon Guallart

Paisajes

Instal·lació sonora, Museu d'Història de Girona, 2021

Dos calcetins quan plores
Boli sobre paper, 16 x 16 cm, 2021

© Maria Schneider

Lands Of Earth

Peregrinatge cultural amb bicicleta, de Graz (AT) a Amposta (ES), 2023 *amb Maria Schneider

// LIVORNO

(català)

xafo una platja (per primer cop) i és com obrir una finestra a la memòria. Els gossos són sovint el reflex del seu amo. Alguns borden infeliços. Una dona, que no sap portar el collar de perles, mira els gossos que borden. Hi ha dones que saben portar el collar de perles. Les perles són seues. No és que les facen seues. Les perles sempre han sigut seues, tot i que siguen de mentira. Mentre continua mirant com borden els gossos, (la dona) arrufa el nas. Esta dona no observa, mira. Ara em mira a mi. Em vol observar. L'observo. No es troba en mi. No pot fer res, aparta la mirada, morirà infeliç. Mira al seu home i somriu. (Ell) s'ho creu, pareix feliç. Està tranquil. Li dona igual que la dona segue dels gossos que mosseguen sense abans bordar. N'hi ha d'altres que juguen sense límit. El joc no coneix límit. S'acacen, es besen, s'oloren, fingeixen l'enfat. Torno a la platja i com si caminés per Salou. Una conversa que pareixia de tan vital importància. La vida sempre l'he trobat als puestos més rars. Una platja a Vilassar de mar. Moments d'una vida plena. La falta de consciència, la vida gris. El temps passa, la gent es mor. La mort tampoc coneix límit. [...]

(english)

I step on a beach (for the first time) and it's like opening a window to memory. Dogs are often a reflection of their owner. Some bark unhappily. A woman, who doesn't know how to wear the pearl necklace, watches the barking dogs. There are women who know how to wear the pearl necklace. The pearls are theirs. It's not that they make them theirs. The pearls have always been theirs, even if they are fake. While she continues watching the barking dogs, (the woman) wrinkles her nose. This woman does not observe, she watches. Now she looks at me. She wants to observe me. I observe her. She's not in me. She can't do anything, she turns away, she will die unhappy. She looks at her husband and smiles. (He) believes it, seems happy. He is calm. He doesn't care that the woman is one of those dogs that bite without having barked first. There are others who play without limits. The game knows no limits. They piss on each other, kiss, sniff, pretend to fight, I return to the beach as if I were walking in Salou. A conversation that seemed so vitally important. I have always found life in the strangest places. A beach in Vilassar de Mar. Moments of a full life. The lack of consciousness, the gray life. Time passes, people die. Death also knows no limits. [...]

© Maria Schneider

Going Nowhere

Acrilic, guix i bolígraf blanc sobre paper fet a mà, 109 × 70 cm, 2024

[LINK](#)

© Maria Schneider

Night Creatures

211 impressions i vídeo, loop de 9 segons, xilografia sobre paper, 700 x 180 cm, Roter Keil Gallery, 2024

LLUÍS MARTÍNEZ // CV

INSTAL·LACIÓ

2021 - Paisatges, Museu d'Art de la Història, Girona.
2022 - Subliminal Spaces, espai públic de Barcelona.
2024 - Two fragments of a movie, Roter Keil Gallery, Graz.

ESPAI SONOR

2021 - La Muda, Josep Pinyol i Greta Díaz, Lo Pati Centre d'Art Contemporani, Amposta.
2022 - Destierro, Daniel De La Barra, Galeria Joan Prats, Barcelona.
2022 - Deltaica i Valenta, Joan Salvadó, DeltArt, Deltebre.
2022 - The Enclosed Garden, Celia Stroom, Schaumbad, Graz.
2023 - Red, Paul Lässer, Belinda Winkler, Anja Herzog, Roter Keil Gallery, Graz.

CINEMA

2023 - Arrulla, Greta Moreau, ES.
2024 - The Champion Flower, Pablo Banuelos, USA.
2024 - La invasió dels Ultra-Arrossos, Antoni Grañana, ES.

TEATRE

2022 - Danubio, María Donoso, Teatre l'Artesà, El Prat de Llobregat, ES.

PERFORMANCES SELECCIONADES

2021 - La visió sonora, Filmoteca de Catalunya, Barcelona, ES.
2023 - "Totes les cançons s'haurien de dir mama", Roter Keil Gallery, Graz, AT.
2023 - "Totes les cançons s'haurien de dir mama", Biennal "Ebre, Música i Patrimoni", Santa Bàrbara, ES.
2024 - "Pizza Boi", < Rotor > Zentrum für zeitgenössische Kunst, Graz, AT.
2024 - "I'm No Astronaut", Schaumbad Impro Fest, Graz, AT.

BEQUES I PREMIS DE RECERCA

2021 - Beca de recerca, Lo Pati Centre d'Art Contemporani, ES.
2022 - Beca de recerca en composició musical, Das Land Steiermark, AT.
2023 - Beca per a la recerca artística, Global Institute for Music Research, USA.
2023 - Auslandsstipendien für Bildende Kunst, Stadt Graz, AT.

RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES

2021 - Bólit, Centre d'Art Contemporani, ES.
2022 - Styria Artist in Residency, AT.
2023 - Centro de Investigación Educativa de Mérida, MX.
2023 - Lo Pati Centre d'Art Contemporani, ES.

Lluís Martínez Fenollar (Amposta, 2000) va estudiar Trompeta i Composició al Departament de Jazz de la Universitat de Música i Arts Escèniques de Graz, Àustria. Treballa com a compositor per al teatre, exposicions i produccions cinematogràfiques des de 2019. A més de les seves composicions musicals, Martínez desenvolupa una pràctica artística multidisciplinària que gira al voltant de l'articulació del discurs sobre la memòria i la seva construcció, la seva permanència i les possibilitats de conmutar-la. Jugant sovint amb l'absurd, fa servir material simbòlic i elements aparentment quotidians per expressar nocions d'una realitat expandida.